

Προγραμματισμός Ι (ECE115)

#2

δομή προγράμματος C
τύποι δεδομένων
λειτουργίες εισόδου / εξόδου

Η γλώσσα προγραμματισμού C

- Από τις παλιές γλώσσες προγραμματισμού
- Γλώσσα «**προστακτικού**» (imperative) προγραμματισμού με σχετικά λίγες εντολές
- Ιδιαίτερα διαδεδομένη, σε επίπεδο υλοποίησης λειτουργικών συστημάτων αλλά και εφαρμογών
- Υπάρχει **συντακτικός έλεγχος** αλλά και **ευελιξία**
- Η ελάχιστη μονάδα υποπρογράμματος (δόμησης κώδικα) είναι η **συνάρτηση** (function)
- Ένα πρόγραμμα C **μεταφράζεται** και μετά εκτελείται
- Υποστηρίζεται ξεχωριστή μετάφραση και διασύνδεση διαφορετικών υποπρογραμμάτων
- Οι γλώσσες C++ και Java είναι «απόγονοι» της C

Μορφοποίηση

- Σχεδόν κάθε εντολή τερματίζεται με ';'
- Μπορούμε να γράφουμε πολλές διαδοχικές εντολές στην ίδια γραμμή του κειμένου
- «**σώμα**» ή «**μπλοκ**»: μια ή περισσότερες εντολές ανάμεσα σε '{ ' ' }' και συμπεριφέρονται ως «ομάδα»
- Σχόλια (κείμενο που δεν λαμβάνει υπ' όψη του ο μεταφραστής) δίνονται ανάμεσα σε '/ *' και '* /'
- Κενοί χαρακτήρες / γραμμές ανάμεσα σε εντολές δεν λαμβάνονται υπ' όψη από τον μεταφραστή
  - όμως χρησιμεύουν, όπως και τα σχόλια, για την αναγνωσιμότητα του κώδικα

Πως να ΜΗΝ γράφετε κώδικα

```
/*
#include <time.h>
#include/*
#define c(C)/* - . */return (C); /* 2004*/
#include <stdio.h>/* Moekan "" \\b-' */
typedef/* */char p;p* u ,w [9
][128],*v;typedef int _;_ R,i,N,I,A ,m,o,e
[9], a[256],k [9], n[ 256];FILE*f ;_ x (_ Kr_ r
,_ q); for( r< q ; K =((
0xfffff) &(K>>8))^ n[255] & (K
^u[0 + r ++ ]));c (K
)) _ E (p*r, p*q ){ c( f =
fopen (r ,q))_ B(_ q){c( fseek (f, 0
,q))_ D(){c( fclose(f))}_ C( p *q){c( 0- puts(q ) )}_/* /
*/main(_ t,p**z){if(t<4)c( C("<in " "file" "\40<1" "a" "yout> "
/*b9213272*/"<outfile>" )u=0;i=I=(E(z[1],"rb"))?B(2)?0: ((o =ftell
(f))>=8)?(u =(p*)malloc(o)?B(0)?0:!fread(u,o,1,f):0:0)?0: D():0 ;if(
!u)c(C(" bad\40input "));if(E(z[2],"rb" )){for(N=-1;256> i;n[i++] =-1 )a[
i]=0; for(i=I=0; i<o&&(R =fgetc( f))>-1;i++)++a[R] ?(R==N)?( ++I>7)?(n[
N]+1 )?0:(n [N ]=i-7):0: (N=R) |(I=1):0;A =-1;N=0+1;for(i=33;i<127;i++
))( n[i ]+ 1&&N>a[i])? N= a [A=i] :0;B(i=I=0);if(A+1)for(N=n[A];
I< 8&&( R =fgetc(f ))> -1&&i <o ;i++) (i<N||i>N+7)?(R==A)?(( *w[I
] =u [i])?1:( *w[I]= 46))?(a [I+]=i):0:0:0;D());if(I<1)c(C(
" bad\40la" "yout ")for(i =0;256>(R= i);n[i++]=R)for(A=8;
A >0;A --) R = ( (R&1)==0) ?(unsigned int)R>>(01):((unsigned
/*kero Q' ,KSS */)R>> 1)^ 0xedb88320;m=a[I-1];a[I
]=m <N)?(m= N+8): ++ m;for(i=00;i<I;e[i+]=0){
v=w [i]+1;for(R =33;127 >R;R++)if(R-47&&R-92
&& R-(_) * w[i])*( v++)= (p)R;*v=0;for(sprintf
/*'_ G/ (*w+1, "%0" "8x",x(R=time(i=0),m,o)^~
0) ;i< 8; ++ i)u [N+ i]=*( *w+i+1);for(*k=x(~
0,i=0 ,*a);i>- 1; )){for (A=i;A<I;A++){u[+a [ A
]=w[A ] [e[A]] ; k [A+1]=x (k[A],a[A],a[A+1]
);}if (R==k[I]) c( (E(z[3 ],"wb"))?fwrite(
/* */ u,o,1,f)?D ()|C(" \n OK.")?0 :C(
" \n WriteError" )) for (i =+I-
1 ;i >-1?!w[i][++ e[+ i]]:0;
) for( A=+i--; A<I;e[A++
]=0); (i <I-4 )?putchar
(( _ ) 46) | fflush
/*' ,*/ ( stdout
): 0& 0;}c(C
(" \n fail" )
) /* dP' /
dP '
zc
*/
}
```

Από το Obfuscated C Contest
<http://www.ioccc.org/>

Η συνάρτηση `main`

- Η εκτέλεση του προγράμματος αρχίζει με την κλήση της **κυρίως συνάρτησης** `main`
  - η κλήση πραγματοποιείται από το περιβάλλον εκτέλεσης (λειτουργικό), χωρίς να υπάρχει εντολή μέσα στο πρόγραμμα
- Η εκτέλεση ακολουθεί την «συνηθισμένη» ροή
  - εκτελούνται οι εντολές της `main`
- Η `main` μπορεί να καλέσει άλλες συναρτήσεις
  - αρχικά (για απλότητα) θα εστιάσουμε σε προγράμματα που αποτελούνται μόνο από την συνάρτηση `main`
- Η εκτέλεση του προγράμματος ολοκληρώνεται (το πρόγραμμα τερματίζει) όταν επιστρέψει η `main`
- Η `main` επιστρέφει μια ακέραια τιμή
  - αν όλα πάνε καλά, **κατά σύμβαση** επιστρέφεται 0

Ένα απλό παράδειγμα

```
/* Αρχείο hello.c: εμφανίζει στην  
οθόνη το μήνυμα hello world  
*/
```

```
#include <stdio.h>
```

```
int main(int argc, char* argv[]) {
```

```
    printf("hello world\n");
```

```
    return(0);
```

```
}
```

σχόλια

συμπερίληψη δηλώσεων
εξωτερικών συναρτήσεων

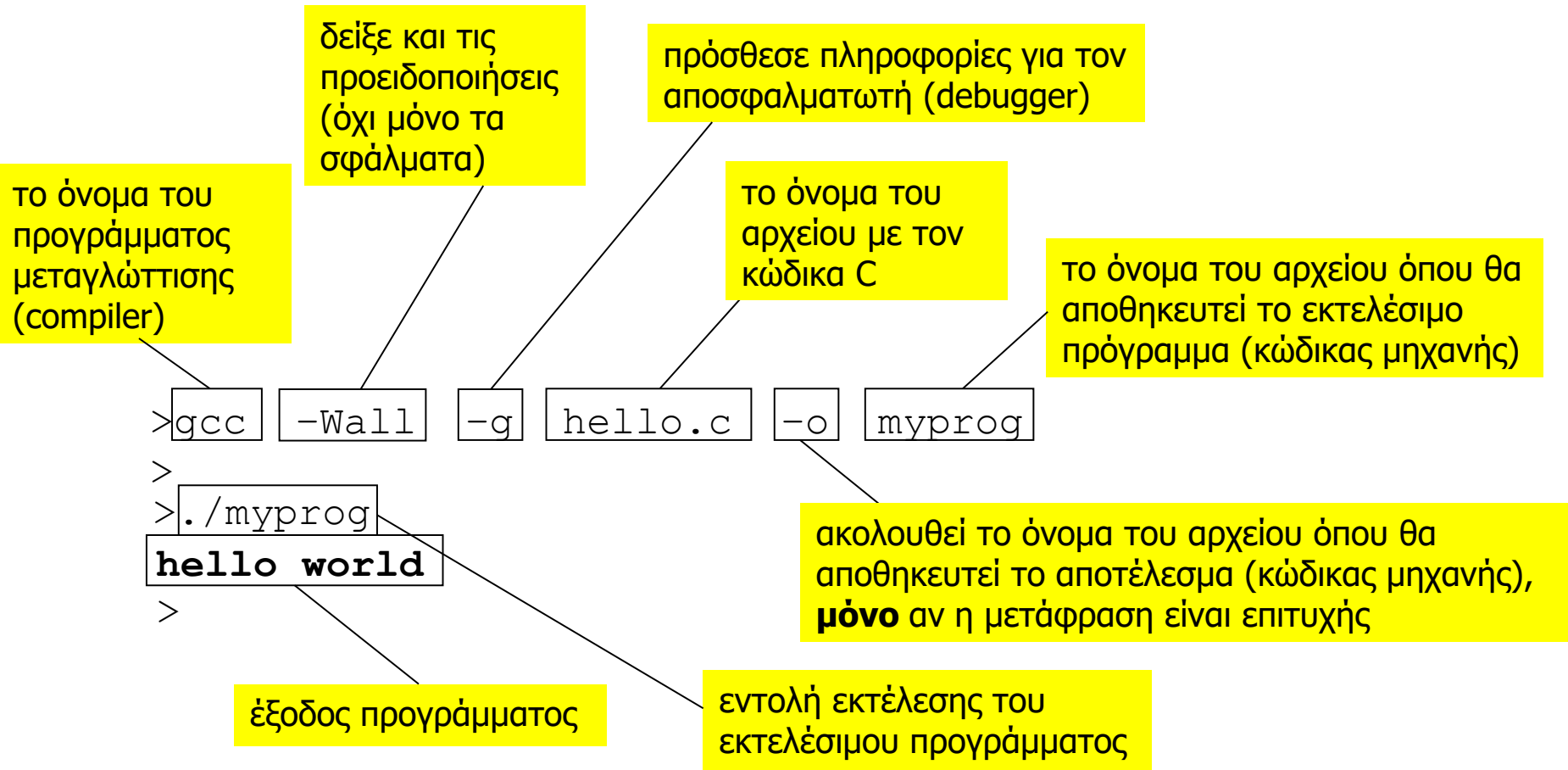
παράμετροι συνάρτησης
(ορίσματα προγράμματος)

επικεφαλίδα συνάρτησης

τιμή επιστροφής
συνάρτησης

σώμα (εντολές)

Μεταγλώττιση & εκτέλεση (στο Linux)

Στοιχεία ενός προγράμματος

- Literal / κυριολεκτικό
  - μια συγκεκριμένη («καρφωτή») τιμή στον κώδικα
  - π.χ. 3, "Hello", 5.19
- Variable / μεταβλητή
  - μια ονομασμένη θέση μνήμης όπου αποθηκεύεται μια τιμή
  - που μπορεί να διαβαστεί/αλλαχθεί κατά την εκτέλεση του
- Constant / σταθερά
  - μια ονομασμένη θέση μνήμης όπου αποθηκεύεται μια τιμή
  - η τιμή που αποθηκεύεται σε μια σταθερά **δεν** μπορεί να αλλαχθεί κατά την εκτέλεση του προγράμματος
- Τελεστές
  - συνδυάζουν τα παραπάνω σε πράξεις / εκφράσεις
  - αριθμητικές, λογικές, κλπ.

Στοιχεία ενός προγράμματος (2)

- Expression / έκφραση
  - οτιδήποτε μπορεί να αποτιμηθεί
  - συνδυασμός μεταβλητών, κυριολεκτικών και τελεστών
- Statement / εντολή
  - μια ολοκληρωμένη οδηγία προς εκτέλεση
  - κάθε έκφραση γίνεται εντολή αν βάλουμε στο τέλος ';'
- Function / συνάρτηση
  - ονομασμένη ομάδα εντολών, που κάνουν μια λειτουργία
  - μπορεί να δέχεται παραμέτρους, και να επιστρέφει μια τιμή
- Library / βιβλιοθήκη
  - συλλογή συναρτήσεων που υλοποιούν παρεμφερείς λειτουργίες, που μπορεί να έχουν **γενικότερη χρησιμότητα** σε πολλά διαφορετικά προγράμματα

Κυριολεκτικά

Μεταβλητές

Τελεστές

Εκφράσεις

Εντολές

Συναρτήσεις

Βιβλιοθήκες

Πρόγραμμα

Τύποι δεδομένων

Βασικοί τύποι: ακέραιοι

Όνομα	Τύπος / Κωδικοποίηση	Μέγεθος (bytes)
char	χαρακτήρας	1
int	ακέραιος	2 ή 4 (*)
float	πραγματικός απλής ακρίβειας	4
double	πραγματικός διπλής ακρίβειας	8
void	‘τίποτα’	

(*) εξαρτάται από την αρχιτεκτονική του επεξεργαστή

Προσδιοριστές μεγέθους / πεδίου τιμών

Όνομα	Τύποι / Ερμηνεία	Μέγεθος (bytes)
short	«μικρός» <code>int</code>	1, 2 ή 4 (*)
long	«μεγάλος» <code>int</code>	2, 4 ή 8 (*) $\geq$ <code>int</code>
long	«μεγάλος» <code>double</code>	12 ή 16 (*)

(*) εξαρτάται από την αρχιτεκτονική του επεξεργαστή / πλατφόρμα

- `short` / `long` χωρίς τύπο: υπονοείται `int`

Όνομα	Τύποι	Πεδίο Τιμών
signed	<code>int</code> / <code>char</code> με πρόσημο	$[-2^{N-1} \dots 2^{N-1}-1]$
unsigned	<code>int</code> / <code>char</code> χωρίς πρόσημο	$[0 \dots 2^N-1]$

N: αριθμός bits

- τύπος χωρίς `signed` / `unsigned`: υπονοείται `signed`

Τύποι / μεγέθη / πεδία τιμών (μηχανήματα x86 64-bit του εργαστηρίου)

Τύπος	bytes	Πεδίο Τιμών
<code>unsigned char</code>	1	0 ... 255
<code>char</code>	1	-128 ... 127
<code>unsigned int</code>	4	0 ... 4,294,967,295
<code>short int</code>	2	-32,768 ... 32,767
<code>int</code>	4	-2,147,483,648 ... 2,147,483,647
<code>unsigned long</code>	8	0 ... 18,446,744,073,709,551,615
<code>long</code>	8	-9,223,372,036,854,775,808 ... 9,223,372,036,854,775,807
<code>float</code>	4	$1.17549435 * (10^{-38}) \dots$ $3.40282347 * (10^{+38})$
<code>double</code>	8	$2.2250738585072014 * (10^{-308}) \dots$ $1.7976931348623157 * (10^{+308})$
<code>long double</code>	16	$3.4 * (10^{-4932}) \dots 1.1 * (10^{4932})$

Πως τα βρίσκω;

```
/* εκτύπωση μεγέθους βασικών τύπων */  
  
#include <stdio.h>  
  
int main(int argc, char *argv[]) {  
    printf("sizeof(char) = %lu\n", sizeof(char));  
    printf("sizeof(short) = %lu\n", sizeof(short));  
    printf("sizeof(int) = %lu\n", sizeof(int));  
    printf("sizeof(long) = %lu\n", sizeof(long));  
    printf("sizeof(float) = %lu\n", sizeof(float));  
    printf("sizeof(double) = %lu\n", sizeof(double));  
    printf("sizeof(long double) = %lu\n", sizeof(long double));  
  
    return(0);  
}
```

- `sizeof()` επιστρέφει τον αριθμό των bytes ενός τύπου ή αντικειμένου δεδομένων / μεταβλητής

Δηλώσεις μεταβλητών

- Οι δηλώσεις μεταβλητών δίνονται πριν από (σχεδόν) όλες τις υπόλοιπες εντολές ενός προγράμματος
- Μορφή των εκφράσεων δήλωσης είναι
  - $\langle \text{τύπος} \rangle \langle \text{όνομα} \rangle ;$
  - $\langle \text{τύπος} \rangle \langle \text{όνομα} \rangle, \dots, \langle \text{όνομα} \rangle ;$
  - $\langle \text{τύπος} \rangle \langle \text{όνομα} \rangle = \langle \text{τιμή} \rangle ;$
- Το όνομα μιας μεταβλητής επιτρέπεται να περιέχει μόνο γράμματα, ψηφία ή τον χαρακτήρα `_` (κάτω παύλα) και δεν επιτρέπεται να ξεκινά από ψηφίο.

Δηλώσεις μεταβλητών

- Κάθε μεταβλητή (και συνάρτηση) πρέπει να έχει διαφορετικό όνομα (για να μην υπάρχει αμφισημία)
- Κατά την δήλωση της, μια μεταβλητή μπορεί (προαιρετικά) να λάβει και μια αρχική τιμή
  - το πρόθεμα `const` σε συνδυασμό με την ανάθεση αρχικής τιμής υποδηλώνει ότι η τιμή της μεταβλητής δε μπορεί να αλλάξει κατά την διάρκεια της εκτέλεσης

Υπολογισμός $1+2+3+4+5$ με ενδιάμεση αποθήκευση σε μεταβλητή

```
/* άθροισμα 1 έως 5 */
```

```
#include <stdio.h>
```

```
int main(int argc, char *argv[]) {
```

```
    int sum = 0;
```

```
    sum = sum + 1;
```

```
    sum = sum + 2;
```

```
    sum = sum + 3;
```

```
    sum = sum + 4;
```

```
    sum = sum + 5;
```

```
    printf("%d\n", sum);
```

```
    return(0);
```

```
}
```

μεταβλητή

έκφραση

κυριολεκτικό

τελεστής
(ανάθεσης)

Υπολογισμός $1+2+3+4+5$ με αποθήκευση σε μεταβλητή

```
/* άθροισμα 1 έως 5 */
```

```
#include <stdio.h>
```

```
int main(int argc, char *argv[]) {
```

```
    int sum;
```

```
    sum = 1 + 2 + 3 + 4 + 5;
```

```
    printf("%d\n", sum);
```

```
    return(0);
```

```
}
```

εντολή

σταθερή έκφραση που μπορεί να αποτιμηθεί κατά την μετάφραση

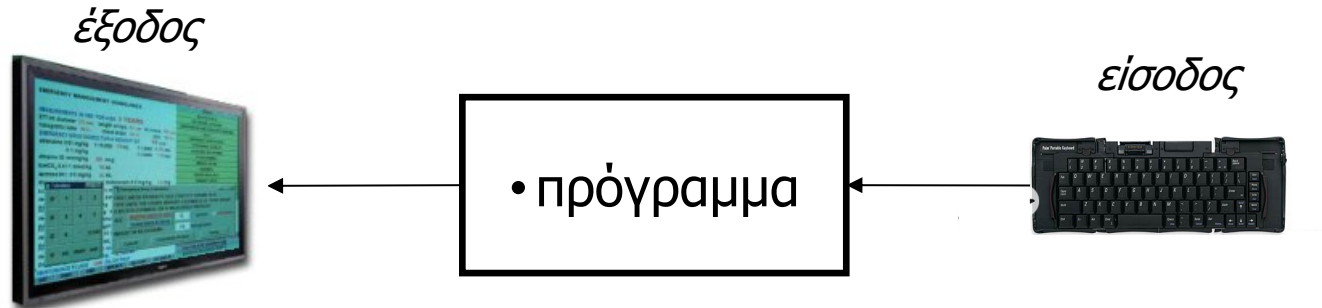
Υπολογισμός $1+2+3+4+5$ χωρίς αποθήκευση σε μεταβλητή

```
/* άθροισμα 1 έως 5 */  
  
#include <stdio.h>  
  
int main(int argc, char *argv[]) {  
  
    printf("%d\n", 1 + 2 + 3 + 4 + 5);  
  
    return(0);  
}
```

σταθερή έκφραση που μπορεί να αποτιμηθεί κατά την μετάφραση

Είσοδος / Έξοδος προγράμματος

Είσοδος και έξοδος

- Το πρόγραμμα πρέπει να μπορεί να εισάγει/εξάγει δεδομένα από/προς το «περιβάλλον» του
- Συνήθως από το πληκτρολόγιο και προς την οθόνη
  - ή από και προς το δίκτυο, το δίσκο κλπ.
- Αυτό γίνεται χρησιμοποιώντας ειδικές **συναρτήσεις εισόδου/εξόδου** (input/output functions)

Η βιβλιοθήκη `stdio`

- Οι συναρτήσεις εισόδου/εξόδου υλοποιούνται στην **βιβλιοθήκη `stdio`**
- Τα «πρωτότυπα» των συναρτήσεων της `stdio` υπάρχουν στο **αρχείο κεφαλίδων `stdio.h`**
- Πρέπει να **συμπεριληφθεί** στο πρόγραμμα
  - για να γνωρίζει ο μεταφραστής την ύπαρξη των συναρτήσεων με τις παραμέτρους που δέχονται και τα αποτελέσματα που επιστρέφουν
- Μέσω της εντολής `#include <stdio.h>`
- Περισσότερα για το τις βιβλιοθήκες και τον ρόλο των αρχείων κεφαλίδων, πολύ-πολύ αργότερα ...
  - Για την ώρα αρκεί να ξέρετε: Άλλο η βιβλιοθήκη και άλλο το αρχείο κεφαλίδων για αυτή την βιβλιοθήκη, παρόλο που συχνά πάνε μαζί.

Βασικές συναρτήσεις εισόδου/εξόδου

- `getchar()` : διαβάζει ένα (τον επόμενο) χαρακτήρα από την είσοδο του προγράμματος (πληκτρολόγιο)
- `putchar()` : γράφει ένα χαρακτήρα στην έξοδο του προγράμματος (οθόνη)
- `scanf()` : διαβάζει από την είσοδο χαρακτήρες και αναθέτει τιμές σε συγκεκριμένες μεταβλητές
  - διαβάζονται όσοι χαρακτήρες είναι απαραίτητοι για να ανατεθεί τιμή στις «συγκεκριμένες» μεταβλητές
- `printf()` : εκτυπώνει στην έξοδο κείμενο καθώς και τιμές από συγκεκριμένες μεταβλητές


```

#include <stdio.h>

int main(int argc, char* argv[]) {
    char c1, c2, c3;

    putchar('3');
    putchar(' ');
    putchar('c');
    putchar('h');
    putchar('a');
    putchar('r');
    putchar('s');
    putchar(':');
    putchar('\n');

    c1=getchar();
    c2=getchar();
    c3=getchar();

    putchar(c1);
    putchar(c2);
    putchar(c3);
    putchar('\n');

    return(0);
}

```

> ./myprog<enter>

3 chars:

a2\$<enter>

a2\$

>

> ./myprog<enter>

3 chars:

a b c d e f g<enter>

a b

>

το πρόγραμμα **δεν** διαβάζει
τα «επιπλέον» δεδομένα ...

... απλά γιατί δεν υπάρχουν
αντίστοιχες εντολές στον
κώδικα του προγράμματος

printf()

- Δέχεται ως παράμετρο μια συμβολοσειρά και προαιρετικά έναν (ανοιχτό) αριθμό **εκφράσεων αποτίμησης**
- Η πρώτη παράμετρος περιέχει το κυριολεκτικό κείμενο προς εκτύπωση και τους **προσδιορισμούς εκτύπωσης** για τις τιμές κάθε μιας έκφρασης αποτίμησης
- ο ειδικός χαρακτήρας ' \n ' οδηγεί άμεση εκτύπωση
- Προσοχή:
  - δείτε **οπωσδήποτε** το εγχειρίδιο της γλώσσας για τις συμβάσεις των προσδιορισμών εκτύπωσης
  - ο μεταγλωττιστής **δεν** εμφανίζει λάθος αν οι εκφράσεις αποτίμησης είναι λιγότερες από τους προσδιορισμούς εκτύπωσης
  - ο μεταγλωττιστής δίνει **μόνο** μια προειδοποίηση αν οι προσδιορισμοί εκτύπωσης δεν είναι συμβατοί με τους αντίστοιχους τύπους των εκφράσεων αποτίμησης

```
#include <stdio.h>

int main(int argc, char* argv[]) {
    int a=1,b=2;

    printf("a is %d, b is %d and a+b is %d\n", a, b, a+b);

    return(0);
}
```

The diagram illustrates the argument passing mechanism in C. It shows a `printf` call with a format string and three arguments: `a`, `b`, and `a+b`. The format string is `"a is %d, b is %d and a+b is %d\n"`. The arguments are `a`, `b`, and `a+b`. The format string is enclosed in a red box, and the arguments are enclosed in blue, red, and yellow boxes respectively. Dashed arrows of corresponding colors point from the format string and arguments in the `printf` call to the `%d` placeholders in the `main` function signature, indicating that the values are passed to the `main` function.

```
>./myprog<enter>
a is 1, b is 2 and a+b is 3
>
```

Προσδιοριστές της `printf()`

<http://en.cppreference.com/w/cpp/io/c/printf>

- `%c` : `char`
- `%d` : `int`
- `%u` : `unsigned int`
- `%x` : δεκαεξαδική αναπαράσταση
- `%f` : `float`
- `%ld` : `long int`
- `%lu` : `long unsigned int`
- `%lf` : `double`
- `%s` : συμβολοσειρά (`string` – για αργότερα)
- `%p` : δείκτης (`pointer` – για αργότερα)

Επιπλέον προσδιορισμοί εκτύπωσης

- Εκτύπωση ακέραιου αριθμού με συνολικό πλάτος 4 θέσεις:

```
int x = 12;  
printf("%4d", x);
```


ΕΚΤΥΠΩΝΕΙ:

□□12

2 κενά + 2 ακέραια ψηφία → 4 θέσεις

- Εκτύπωση ακέραιου αριθμού με συνολικό πλάτος 4 θέσεις και "γέμισμα" με μηδενικά:

```
int x = 12;  
printf("%04d", x);
```


ΕΚΤΥΠΩΝΕΙ:

0012

Επιπλέον προσδιορισμοί εκτύπωσης

- Εκτύπωση αριθμού κινητής υποδιαστολής με 2 δεκαδικά ψηφία:

```
double x = 1.2345;  
printf("%.2lf", x);
```


ΕΚΤΥΠΩΝΕΙ:
1.23

- Εκτύπωση αριθμού κινητής υποδιαστολής με 2 δεκαδικά ψηφία και συνολικό πλάτος 6 θέσεις:

```
double x = 12.345;  
printf("%6.2lf", x);
```


ΕΚΤΥΠΩΝΕΙ:
12.34

1 κενό + 2 ακέραια ψηφία + τελεία + 2 δεκαδικά → 6 θέσεις

scanf ()

- Δέχεται ως παράμετρο σε μορφή συμβολοσειράς και έναν (ανοιχτό) αριθμό **διευθύνσεων μεταβλητών**
- Η πρώτη παράμετρος περιέχει το επιθυμητό **μοτίβο εισόδου** με **προσδιορισμούς ανάγνωσης** για τις τιμές κάθε μιας μεταβλητής η διεύθυνση της οποίας δίνεται ως παράμετρος
- Πάντα να **ελέγχετε** την τιμή επιστροφής!
- Προσοχή:
  - δείτε **οπωσδήποτε** το εγχειρίδιο της γλώσσας για τις συμβάσεις του μοτίβου εισόδου / προσδιορισμών ανάγνωσης
  - ο μεταγλωττιστής δίνει **μόνο** προειδοποίηση αν οι προσδιορισμοί ανάγνωσης δεν είναι συμβατοί με τους τύπους των μεταβλητών που δίνονται ως παράμετροι

```
#include <stdio.h>
```

```
int main(int argc, char* argv[]) {  
    int a,b;
```

```
    printf("enter 2 int values: ");
```

```
    scanf("%d %d", &a, &b);
```

```
    printf("a is %d, b is %d and a+b is %d\n", a, b, a+b);
```

```
    return(0);
```

```
}
```

προσοχή: πάντα να υπάρχει το & πριν το όνομα της μεταβλητής (επεξήγηση προσεχώς)

```
> ./myprog<enter>
```

```
enter 2 int values: 5 10 15<enter>
```

```
a is 5, b is 10 and a+b is 15
```

```
>
```

το πρόγραμμα **δεν** διαβάζει τα «επιπλέον» δεδομένα αφού αυτό δεν ζητήθηκε από το πρόγραμμα

Προσδιοριστές της `scanf()`

<http://en.cppreference.com/w/cpp/io/c/scanf>

- `%c` : `char`
- `%d` : `int`
- `%u` : `unsigned int`
- `%x` : δεκαεξαδική αναπαράσταση
- `%f` : `float` (χωρίς εκθέτη)
- `%g` : `float` (χωρίς ή με εκθέτη)
- `%ld` : `long int`
- `%lu` : `long unsigned int`
- `%lf` : `double`
- `%s` : `string` (βλέπε συνέχεια)
- `%p` : `pointer` (βλέπε συνέχεια)

Παραδείγματα

- Ανάγνωση χαρακτήρα:

```
char letter;  
scanf(" %c", &letter);
```

κενό ανάμεσα στο " και στο %c για να **αγνοηθούν** τυχόν προηγούμενοι λευκοί χαρακτήρες

- Ανάγνωση τιμών με μορφή εισόδου 1/10/2023:

```
int day, month, year;  
scanf("%d/%d/%d", &day, &month, &year);
```

- Ανάγνωση τιμών με μορφή εισόδου PRICE: 3.75

```
double price;  
scanf("PRICE: %lf", &price);
```

Είσοδος από πληκτρολόγιο

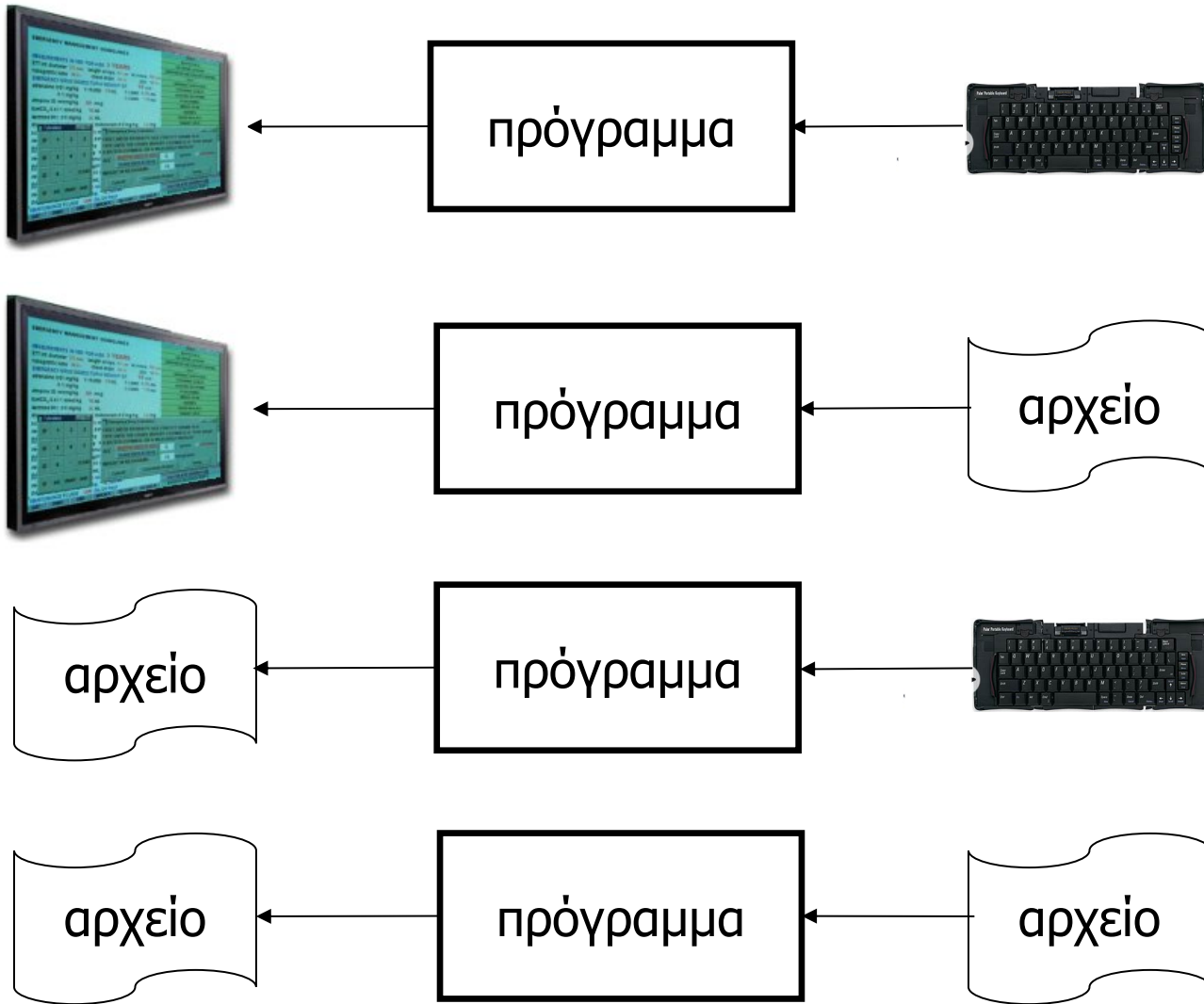
- Οι συναρτήσεις εισόδου μπλοκάρουν μέχρι να υπάρξουν τα δεδομένα προς ανάγνωση
- Οι χαρακτήρες στέλνονται για ανάγνωση στο πρόγραμμα **μόνο αφού** πατηθεί το `<enter>`
  - για να μπορεί να γίνουν διορθώσεις
  - το λάθος διαπιστώνεται «εκ των υστέρων» ...
- Το κενό ' ' είναι ένας κανονικός χαρακτήρας
- Το `<enter>` δημιουργεί τον «λευκό» χαρακτήρα `'\n'`
- Η είσοδος του προγράμματος μπορεί να τερματιστεί από το πληκτρολόγιο μέσω `Ctrl-D`
  - αφού «καταναλωθούν» τα δεδομένα εισόδου που έχουν ήδη δοθεί, οι συναρτήσεις εισόδου επιστρέφουν `EOF` (end of file)
  - το πρόγραμμα πρέπει να κάνει κατάλληλο **έλεγχο**

Ανακατεύθυνση εισόδου/εξόδου (ε/ε)

- Οι συναρτήσεις εισόδου / εξόδου διαβάζουν / γράφουν από την είσοδο / έξοδο του προγράμματος
  - συνήθως η είσοδος αντιστοιχεί στο πληκτρολόγιο (με αυτόματη εκτύπωση των χαρακτήρων που εισάγονται και στην οθόνη) και η έξοδος αντιστοιχεί στην οθόνη
- Τόσο η είσοδος όσο και η έξοδος ενός προγράμματος μπορούν να **ανακατευθυνθούν**
- Π.χ. σε αρχεία έτσι ώστε οι πράξεις εισόδου να διαβάζουν δεδομένα από ένα αρχείο ή/και οι πράξεις εξόδου να γράφουν δεδομένα σε ένα αρχείο
  - τα αρχεία που δίνονται για είσοδο στο πρόγραμμα πρέπει να είναι αρχεία κειμένου (ASCII)
  - τα αρχεία που δημιουργούνται για την αποθήκευση των δεδομένων εξόδου του προγράμματος είναι ASCII

έξοδος

είσοδος

Σημειώσεις

Ανακατεύθυνση εισόδου σε αρχείο

- Αν το πρόγραμμα επιχειρήσει να διαβάσει έχοντας φτάσει το τέλος του αρχείου, επιστρέφεται EOF
  - παρόμοια συμπεριφορά με το τέλος εισόδου μέσω `Ctrl-D`

Ανακατεύθυνση εξόδου σε αρχείο

- Αν το αρχείο δεν υπάρχει, **δημιουργείται** αυτόματα
- Αν το αρχείο υπάρχει και έχει ήδη κάποια δεδομένα, **κόβεται** στην αρχή του (τα δεδομένα χάνονται)
- Εναλλακτικά, το αρχείο μπορεί να **επεκταθεί**
  - χρήση `>>` αντί για `>` κατά την ανακατεύθυνση
- Σε κάθε περίπτωση, το αρχείο μεγαλώνει **αυτόματα**, κάθε φορά που το πρόγραμμα γράφει στην έξοδο του

```

#include <stdio.h>

int main(int argc, char* argv[]) {
    char c1, c2, c3;

    c1=getchar();
    c2=getchar();
    c3=getchar();

    putchar(c1);
    putchar(c2);
    putchar(c3);

    return (0);
}

```

διάβασμα

abcd αρχείο
efgh in.txt

> ./myprog < in.txt <enter>
abc
 > ανακατεύθυνση εισόδου

γράψιμο

abc αρχείο
out.txt

> ./myprog > out.txt <enter>
abcdefghijkl <enter>
 > ανακατεύθυνση εξόδου

```

#include <stdio.h>

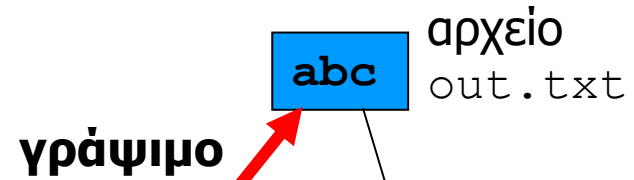
int main(int argc, char* argv[]) {
    char c1, c2, c3;

    c1=getchar();
    c2=getchar();
    c3=getchar();

    putchar(c1);
    putchar(c2);
    putchar(c3);

    return (0);
}

```

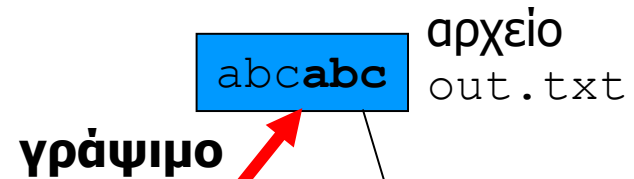


```

> ./myprog > out.txt <enter>
abc<enter>
>

```

ανακατεύθυνση εξόδου
(χωρίς διατήρηση των
περιεχομένων του αρχείου)


```

> ./myprog >> out.txt <enter>
abc<enter>
>

```

ανακατεύθυνση εξόδου
(με διατήρηση των
περιεχομένων του αρχείου)